

MINISTERSTWO ZDROWIA

Warszawa, 10.06.2008r.

Departament

Pielęgniarek i Położnych

MZ-FP-024-2826-2/RJ/08

Pani
Elżbieta Buczkowska
Prezes
Naczelnej Rady
Pielęgniarek i Położnych

Szanowna Pani Prezes

W związku z propozycjami przedstawionymi w projekcie nowej ustawy o zakładach opieki zdrowotnej przewidującej likwidację podziału, na publiczne i niepubliczne zakłady opieki zdrowotnej, które będą funkcjonować jako: spółki z jednoosobowym lub większościowym udziałem Skarbu Państwa, zakłady opieki zdrowotnej w formie jednostki budżetowej i zakładów budżetowych oraz jako niepubliczne zakłady opieki zdrowotnej, uprzejmie proszę o przedstawienie stanowiska, co do dalszego obowiązywania zapisu art. 27a ust. 1 ustawy z dnia 5 lipca 1996 r. o zawodach pielęgniarki i położnej (Dz. U. z 2001r., Nr 57, poz. 602 z późn. zm.). W opinii Departamentu Pielęgniarek i Położnych Ministerstwa Zdrowia dalsze obowiązywanie zapisu art. 27a ust. 1 ustawy o zawodach pielęgniarki i położnej wydaje się nieuzasadnione.

Pragnę zaznaczyć, iż w przedmiotowej sprawie konieczna jest również opinia Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych, jako organu reprezentującego samorząd zawodowy pielęgniarek i położnych oraz uprawnionego w świetle ustawy z dnia 19 kwietnia 1991 r. (Dz. U. Nr 41, poz. 178 z późn. zm.) o samorządzie pielęgniarek i położnych do opiniowania projektów aktów normatywnych dotyczących ochrony zdrowia i wykonywania zawodu pielęgniarek i położnych.

Uprzejmie proszę o przekazanie opinii w powyższej sprawie w terminie do dnia 16 czerwca 2008r.

Zpoważenie
Z-ca DYREKTORA
Departamentu Pielęgniarek i Położnych

Jolanta Skolinska

Warszawa, dnia 6 czerwca 2008r.

Opinia prawna w sprawie prowadzenia indywidualnej praktyki pielęgniarki, położnej w zakładzie opieki zdrowotnej

Ustawa z dnia 5 lipca 1996r. o zawodach pielęgniarki i położnej (t. j. z 2001r. Dz. U. Nr 57, poz. 602 ze zm.) nie zakazuje wprost indywidualnej praktyce pielęgniarki, położnej wykonywania świadczeń zdrowotnych w publicznym zakładzie opieki zdrowotnej na podstawie umowy cywilnoprawnej o udzielanie świadczeń zdrowotnych. Jednakże analiza przepisów ustawy oraz przepisów wykonawczych w powyższym zakresie, wskazuje na brak możliwości wykonywania świadczeń przez pielęgniarkę, położną w formie indywidualnej praktyki w zoz.

W przypadku indywidualnej praktyki pielęgniarki, położnej wyłącznie w miejscu wezwania zwrócić należy uwagę na przepis art. 25 ust. 4 pkt 2 ustawy o zawodach, który jednoznacznie stanowi, że pielęgniarka, położna wykonująca indywidualną praktykę lub indywidualną specjalistyczną praktykę wyłącznie w miejscu wezwania jest obowiązana **posiadać sprzęt medyczny umożliwiający udzielanie określonych świadczeń zdrowotnych w miejscu zamieszkania lub stałego pobytu pacjenta**. Powyższy przepis wskazuje na miejsce wykonywania świadczeń na rzecz pacjenta, którym jest miejsce jego zamieszkania lub miejsce stałego pobytu. Należy zatem wysnuć wniosek, iż wykonywanie pielęgniarskich, położniczych świadczeń zdrowotnych wyłącznie w miejscu wezwania nie może mieć miejsca w oddziale szpitalnym, chociażby z tego względu, że szpital nie jest miejscem stałego pobytu lub miejscem zamieszkania pacjenta.

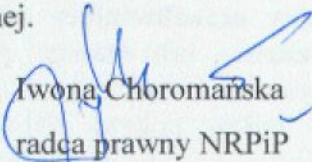
Natomiast w przypadku indywidualnej praktyki pielęgniarki, położnej art. 25 ust. 2 pkt 3 ustawy o zawodach nakazuje pielęgniarence, położnej posiadać pomieszczenie wyposażone w aparaturę i sprzęt medyczny, w którym będzie wykonywana praktyka, oraz opinię państwowego powiatowego inspektora sanitarnego o spełnieniu warunków umożliwiających udzielanie określonych świadczeń zdrowotnych. Opinia powiatowego inspektora sanitarnego o spełnianiu wymogów winna odnosić się do gabinetu pielęgniarki, położnej, do którego pielęgniarka, położna posiada tytuł prawny (własność, najem, użyczenie itp), a nie do pomieszczenia, którym wykonywane są usługi medyczne przez zakład opieki zdrowotnej. Innymi słowy opinia powiatowego inspektora sanitarnego winna zawierać wprost wskazanie gabinetu pielęgniarki, położnej. Brak jest natomiast przesłanek do stwierdzenia, że gabinet zlokalizowany w zakładzie opieki zdrowotnej, w którym pielęgniarki, położne wykonują zabiegi, jest wyłącznie gabinetem, w którym pielęgniarka położna wykonuje swoją praktykę, na rzecz swoich, a nie szpitala, pacjentów. Tym bardziej, że Minister Zdrowia wydał w powyższym zakresie odrębne rozporządzenie, a mianowicie rozporządzenie z dnia z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie wymagań technicznych i sanitarnych dla pomieszczeń, w których można wykonywać praktykę pielęgniarek i położnych, oraz wymagań, jakim powinny odpowiadać urządzenia i sprzęt medyczny umożliwiający udzielanie świadczeń zdrowotnych (Dz. U. Nr 56, poz. 397), które jest aktem wykonawczym do ustawy o zawodach pielęgniarki i położnej.

Nie bez znaczenia pozostaje również przepis art. 1 ust. 5 pkt 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 1991r. o zakładach opieki zdrowotnej (t. j. Dz. U. z 2007r. Nr 14, poz. 89 ze zm.), który stanowi, że w publicznym zakładzie opieki zdrowotnej, pielęgniarki lub położne wykonujące zawód w formie indywidualnej praktyki pielęgniarki lub położnej, indywidualnej specjalistycznej praktyki pielęgniarki lub położnej, a także grupowej praktyki pielęgniarek lub

położnych nie mogą prowadzić działalności polegającej na udzielaniu takich samych świadczeń zdrowotnych, które są udzielane przez ten zakład, z wyjątkiem świadczeń z zakresu podstawowej opieki zdrowotnej.

Odrębną kwestią związaną bezpośrednio z wykonywaniem indywidualnej praktyki pielęgniarki, położnej, jest obowiązek prowadzenia dokumentacji medycznej, nałożony na te podmioty przepisem art. 20 ust. 4 ustawy o zawodach pielęgniarki i położnej. W powyższym zakresie obowiązuje aktualnie rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 1 sierpnia 2003r. w sprawie rodzajów indywidualnej dokumentacji medycznej pacjenta, sposobu jej prowadzenia i przechowywania oraz szczegółowych warunków jej udostępniania przez pielęgniarkę, położną udzielającą świadczeń zdrowotnych (Dz. U. Nr 147, poz. 1437). Odnosnie dokumentacji medycznej prowadzonej w zakładach opieki zdrowotnej zastosowanie mają zupełnie inne przepisy prawa, mianowicie rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 21 grudnia 2006r. w sprawie w sprawie rodzajów i zakresu dokumentacji medycznej w zakładach opieki zdrowotnej oraz sposobu jej przetwarzania (Dz. U. Nr247, poz 1819 z późn. zm.)

Wskazane powyżej przepisy prawa, uniemożliwiają zatem dokonanie stosownego wpisu do rejestru indywidualnych praktyk wyłącznie w miejscu wezwania lub w gabinecie ze wskazaniem wykonywania praktyki w zakładzie opieki zdrowotnej.

Iwona Choromańska
radca prawny NRPiP